

ΤΟ ΤΟΠΙΟ ΤΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΣΤΑ ΧΡΟΝΙΑ 1950-1963

Με το δεύτερο κεφάλαιο, που περιλαμβάνει τη λογοτεχνία στα χρόνια 1957-1963, συμπληρώνεται η καταγραφή της περιόδου 1950-1963, κατά την οποία, άσχετα με τα μελανά σημεία, λειτουργούν οι δημοκρατικοί θεσμοί και η λογοτεχνία ισορροπεί ως ακροβάτης επί ασταθούς νήματος, χωρίς προστατευτικό δίχτυ, όταν ο κρατικός μηχανισμός λειτουργεί μέσα στα πλαίσια μιας ελεγχόμενης νομιμότητας, προστατεύοντας εαυτόν. Όσα σχόλια της *Επιθεώρησης Τέχνης* ελέγχουν πράξεις της εξουσίας, που αφορούν σε θέματα ελευθερίας και πολιτισμού, έχουν τον λόγο τους, κάποτε όμως με την οξύτητά τους υπονομεύεται η αγαθή τους πρόθεση και ακυρώνεται η αποτελεσματικότητά τους. Ομολογουμένως, η διατήρηση της ψυχραιμίας σε τέτοιο διαβλητό περιβάλλον δεν ήταν εύκολη, όταν η αποσιώπηση μπορούσε να εκληφθεί ως τύφλωση. Όσο για τη σιωπή που τηρούσαν τα άλλα έντυπα επί των πολιτικών, ως χώρο μη σχετιζόμενο άμεσα με τα πολιτισμικά, αποτελούσε μια νόμιμη εκδοχή. Ωστόσο τα αφιερώματα της *Νέας Εστίας* στην ουγγρική εξέγερση και στην Οκτωβριανή Επανάσταση μπορούν να θεωρηθούν ως συμμέρφωση στη διεθνή επικαιρότητα.

Ας αρχίσουμε την καταγραφή των λογοτεχνικών γεγονότων στη δεύτερη αυτή περίοδο, εκκινώντας από την επίσημη εικόνα της.

ΤΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

Η «*Νέα Εστία*»

Μέσα στον παραδοσιακό χώρο, αισθητικό και ιδεολογικό, ο ρόλος της *Νέας Εστίας* ήταν «*κυρίαρχος*», τόσο με τη στήριξη που της παρείχε ο «εκδοτικός οίκος Ι. Δ. Κολλάρου Α. Ε.» όσο και με το κύρος που απολάμβανε από την παρεμβατική πολιτική, για την αξιολόγηση της λογοτεχνίας, της

